

**Propietaris montblanquins al terme de
Prenafeta segons el capbreu de 1734**

Josep M. Grau Pujol

Propietaris montblanquins al terme de Prenafeta segons el capbreu de 1734

Josep M. **Grau Pujol**

jmgraup63@gmail.com

Resum: Estudi de la implantació de terratinents de Montblanc a Prenafeta, segons la capbreuació de 1734 i comparació amb l'anterior, realitzada el 1698. En una generació es duplica el nombre de propietaris i l'extensió declarada (la mitjana individual és de 3,4 j.). També es comenta la propietat dels autòctons (la mitjana és de 29,7 j.) i l'ús de les terres segons la residència dels amos. En el cas dels montblanquins, es continua l'expansió de la vinya i els cereals, però encara resta una porció important de terres incultes, que es dedicaria a la ramaderia i altres aprofitaments. Els habitants a Prenafeta primen la sembradura, però el segon conreu és la vinya.

Paraules clau: agricultura, segle XVIII, Montblanc, Prenafeta, Monestir de Poblet.

Introducció

Després d'estudiar la presència de terratinents de Montblanc a Prenafeta a través del capbreu de 1698, presentem els resultats de la següent generació, concretament el 1734, un cop passada la Guerra de Successió, emprant la mateixa tipologia documental. En aquesta data, el nombre de propietaris de Montblanc que tenen terra a Prenafeta, supera el centenar (112), xifra que duplica les dades del capbreu anterior.¹ Un percentatge proporcional a l'increment del volum de jornals en mans de montblanquins, és a dir que 36 anys després, el seu interès per expandir l'agricultura fora del propi terme es manté fort. La causa l'hem de buscar en la pressió demogràfica de la vila ducal. Segons el cadastre de 1731, estudiat per J. M. Porta, la vila ducal comptava amb 288 cases, si hi assignem cinc

persones per cada immoble, el resultat és de 1.440 hab. El total de declarants del registre fiscal esmentat és de 399.²

Entre els anys 1736-40, la mitjana anual de baptismes a la parròquia de Santa Maria, fou de 73,4, si hi apliquem la taxa de natalitat del 40 per mil, la població podria avauar-se en 1.835 habitants i en el 45 per mil, un nombre inferior, 1.631. Entre 1766-70, la mitjana anual de batejats és de 141,8, pràcticament el doble, amb el quocient del 40 per mil, el contingent demogràfic es podria calcular entorn els 3.545 residents i amb el 45 per mil, en 3.151. El cadastre menor de 1779, li atorga 464 habitatges, si l'ocupació també fos de cinc integrants cadascun, hi hauria uns 2.320 hab. posteriorment, el recompte de Floridablanca de 1787, li assigna 3.101 hab. L'historiador Llorenç Ferrer ha analitzat 28 parròquies de la Conca de Barberà (un 63,6% del total), al llarg del mil set-cents. El 1717 segons els censos borbònics, la comarca tindria 7.560 pobladors, però segons la taxa de natalitat del 40 per mil, el nombre seria major, 12.330 i amb una taxa del 45 per mil, 10.372. Seguint aquesta mateixa metodologia en el recompte de 1787, segons les xifres oficials, la població de la Conca s'estimaria en 19.210 hab., però les dades parroquials de baptismes, la farien augmentar: en el cas de la taxa del 40 per mil, fins a 24.819 hab. i en la del 45 per mil, a 22.053 hab., és a dir que el suposat creixement demogràfic descrit per Pierre Vilar, del 254,1% entre 1717-1787, s'hauria de reduir al 201,3%, simplement la població es doblaria, l'origen de la rectificació és la subvaloració que es va fer de l'escrutini de 1717.³

Prenafeta en el segle XVIII també va créixer, el problema per quantificar-ho, és que el seu terme parroquial s'ajuntava amb el de Miramar i els llibres de baptismes d'aquests dos nuclis s'inicien tard, concretament el 1773, així fins el 1780 hi neixen 68 infants, entre 1781-1790, 82 i en la dècada següent (1791-1800), 105. Els cognoms més habituals a Prenafeta són Solanes, Sabater, Garriga i Ferrer.⁴

El 1795, en ambdós llocs s'hi compten a 93 homes entre 16 i 80 anys, (88 pagesos, tres pastors, un ermità i un doctor en lleis, de la nissaga Gassol)⁵.

Segons el cens de 1787, els dos llogarets referits sumen 241 habitants, més endavant, el 1804 Prenafeta individualment, té trenta cases, distribuïdes de forma aïllada (en masos).

Estructura professional dels terratinents montblanquins

Si ens aturem a observar les ocupacions dels propietaris de la capital de la Conca a Prenafeta, comprovem que les proporcions per sectors, són semblants a les del capbreu de 1698, amb una preminència dels pagesos, prop de tres quartes parts (70,4%), complementat pels artesans (18%) i una minoria de rendistes del sector terciari (12,6%).⁶ La causa és l'origen del traspàs de les terres, la major part per herència familiar (59,5%), sobretot la transmissió *postmortem*, feta a través de testament o intestat (tres quartes parts del primer grup), seguit en vida per les donacions en el casament, mitjançant els capítols matrimonials (una quarta part), continuen les compravendes (23% del total) i les confessions en l'anterior capbreu (1698), finalment només localitzem quatre nous establiments, la majoria capbreuats per manca de títols i sobre petites parcel·les (entre mig i tres jornals), la majoria sense cultivar i en mans de dos pagesos, un blanquer i un cirurgià. Sobre la naturalesa dels terratinents, o bé són montblanquins o simplement residents. En el darrer cas, esmentar a Francesc Civit, nascut a Ollers i Ramon Escoter, nat a la Riba. D'absents hi ha els pagesos Fèlix Badia (a Cornudella del Montsant), Andreu Capdevila (fora de Catalunya), Joan Cantó (a Valls), Lluís Joanpere (a Barcelona); en altres professions trobem al noble Josep de Càncer (a Barcelona) i el teixidor de lli, Felip Segarra (a Reus), per acabar documentem en una segona transmissió, al montblanquí Joan Barril, a Torres de Segre (El Segrià). El capbreu també inclou a dos rojalencs. En relació al total de declarants del cadastre de 1731 (399), una tercera part dels montblanquins posseïa terra a Prenafeta. En sentit contrari els forasters al terme de Montblanc aquell any eren un 21%, amb la tinença del 28% de les terres.

Distribució professional dels propietaris montblanquins al terme de Prenafeta (1734)

Sector Primari: 77 (70,4%)

Agricultura

-Pagès: 77

Sector Secundari: 20 (18%)

Cereria

-Candeler de cera: 2

Espart

- Corder: 1
- Espardenyer: 3
- Esparter: 1

Ferro

- Ferrer: 1
- Serraller: 1

Pell

- Blanquer: 1
- Sabater: 3

Tèxtil

- Calceter: 1
- Passamaner: 1
- Sastre: 1
- Teixidor de lli: 4

Sector Terciari: 14 (12,6%)

Comerç

- Mercader: 1

Sanitat

- Apotecari: 2
- Cirurgia: 3
- Metge: 1

Lleis

- Notari: 1

Església

- Prevere: 4

Noblesa

- Ciudadà Honrat: 1
- Noble: 1
- Total: 112

Nota: En el cas de les vídues hem considerat l'ofici dels seus marits i en el dels menors, el dels seus pares, en el recompte hi hem inclòs als dos pagesos de Rojals.

Entre els terratinents de Montblanc a Prenafeta, alguns són nascuts a fora vila, com per exemple Francesc Civit, nat a Ollers, Ramon Escoter, nat a la Riba, altres, tot i ser originaris de la vila resideixen en un altre lloc, com Fèlix Badia, habitant a Cornudella

de Montsant, Joan Barril, a Torres de Segre, Joan Cantó, a Valls, l'esperter Joan Foguet, a Reus, Felip Segarra, teixidor de lli, a Reus, Carles Folc, a Anglesola, Josep de Càncer, a Barcelona i Andreu Capdevila, absent del Principat. El fenomen d'expansió vers els termes limítrofs també es constata a Figuerola del Camp, sota la mateixa jurisdicció populetana, on segons el cadastre de 1740, dels 265 declarants, la majoria, un 80,75% (214), eren forasters, sobretot del Pla de Santa Maria (172), juntament amb Valls (quaranta) i puntualment de Cabra del Camp (un) i Reus (un).⁷

Els conreus

Entre els municipis conquencs que disposem dades des de la distribució agrària, sabem que a Vilaverd el 1739, dels 494,2 j. cadastrats, més de la meitat (63,9%) estaven conreats i la resta incults (36,1%). Els cereals ocupaven un 56% de l'espai conreat, la vinya un 35,3% del mateix i les oliveres un 8%. La mitjana de jornals per propietari era de 5,15, dels quals 1,38 j. llaurats.⁸

El mateix any 1739, a Vimbodí, sobre un terme estimat en 2.476,9 j., només estava treballat un 20,3%, majoritàriament de sembradura, que representava un 83,39% dels conreus, continuaven les oliveres, amb un 7,7%, la vinya amb un 6,75% i el regadiu amb un testimonial 1,5%. La mitjana de terra per propietari era de 23 j. si bé d'aquests solament 4,7 j. eren conreats.⁹

A Rocafort de Queralt, en el primer vicenni del mil set-cents, del recompte termenal de 753 jornals, bona part són de llauradura (61,8%), sobretot cereals (48,8%), però en segon lloc la vinya (16,79%), amb una presència residual de l'olivera (un jornal), la mitjana de jornals per cada posseïdor era de 9 j., dels quals, 5,8 j. treballats.¹⁰

A Figuerola del Camp, amb 1.981 jornals cadastrats el 1740, l'espai conreat és del 47%. D'aquesta superfície, la vinya ocupa el 60,4%, la sembradura un 30,6%, els avellaners un 7,9% i les oliveres, un testimonial 0,4% (només 3 j.). A més es declaren dues olles d'aiguarent i tres forns teulers. La mitjana de terra per declarant és de 7,47 j. dels quals 3,5 són amb plantacions.¹¹

Cabra del Camp, segons la recana de 1722, tenia 1.676,5 j., dels quals un 63% eren improductius agrícolament parlant, la resta (37%), es repartia bàsicament en camp (77,1% de l'espai treballat) i vinya

Mas de la Sabatera (Foto: Manel Martínez)

(14,4%), amb 34 j. d'olivera i 12 j. de regadiu, la mitjana per propietari era de 10,3 j., dels quals 3,8 eren cultivats. La mitjana de terra en mans dels forasters era de 2,69 j. per individu.¹²

Prop de la costa, l'agricultura era més intensiva, així a Vilallonga del Camp el 1726, només un 24,9% del seu terme era erm i bosc, és a dir la resta estava conreat, la meitat vinya (47%) i una tercera part cereals (30,2%), seguit de l'olivera (12,8%), amb una petita porció d'horta (1,7 j.). La mitjana de terra per propietari era de 5,5 j., dels quals 3,9 j. eren productius.¹³

A Riudoms, segons el cadastre de 1737, un 74% del seu terme era cultivat, (3.079 j.), més de la meitat vinya (56,7%), un 15,3% «secà», (suposem cereals), un 13,6% regadiu, un 8,7% oliveres i un 4,12% de garrofers. La mitjana de jornals per contribuent és de 10,92, dels quals 8,1, són treballats. També cal destacar la presència de setze olles d'aiguarent i set molins de farina¹⁴.

A Bellver de Sió (l'Urgell), segons el capbreu de 1692-93, dels 894 j. declarats, un 90,7% eren camp de secà, la mitjana de terra

pels propietaris autòctons era de 34,6 j. i pels foraters de 5,9 j.¹⁵

En l'evolució dels usos de la terra dels terratinents montblanquins a Prenafeta entre 1698-1734, hi ha diverses variables, el primer és la continuïtat, constatem que la proporció entre terres amb conreus (73%) o sense (27%), és similar, amb alguns matissos, així els jornals de campa separada augmenten (de 5,5 j. a 17,5 j.), però també associada amb erm, garriga o bosc, així de 8 j. es passa a 49,5 j. referent a la vinya individualitzada roman en una extensió aproximada, però en creixement (de 74,5 j. a 79,5 j.), la vinya-erm-garriga passa de 52,5 j. a 105 j. i apareixen les oliveres. Poc a poc es van conreant més terres que abans eren incultes, les cèlebres rompudes, tant dedicades a la sembradura de cereals (amb guaret), com de vinya, en un gran esforç de mà d'obra per desbrossar el bosc, despedregar, construir marges i conrear els erms.

L'àrea sense conreus es duplica (de 52 j. a 115,5 j.), suposem que s'aprofitava per pasturar, fer formiguers o llenya. El 1698, l'erm que consta de forma aïllada són 38 j. i el 1734, 74 j. i amb garriga de 6 j. es passa a 14 j. El darrer any, documentem a més 12 j. de garriga i 15 j. de bosc singularitzats.

El conreu dels cereals l'hem d'entendre per l'autoconsum humà i animal i el de la vinya per comercialitzar, sigui en forma de vi o aiguardent. El capbreu de 1734 fa esment d'una fàbrica de destil·lats propietat de Francesc Sabater, el qual declara 36 j. de vinya unitària. A Figuerola del Camp, 1722 Bernat Oliva obté el permís dels monjos cistercencs per a fer una oficina d'aiguardent. Hem de dir que el monestir disposava d'un cup a Prenafeta per a transformar la verema procedent del delme, en vi.

Distribució de la superfície de les terres dels propietaris montblanquins al terme de Prenafeta (1734)

Jornals amb terres conreades (268,5)

- Campa: 17,5
- Campa-vinya: 10
- Campa-vinya-oliveres: 3
- Campa-vinya-garriga: 4
- Campa-erm: 15,5
- Campa-erm-garriga: 17

- Campa-bosc: 17
- Vinya: 79,5
- Vinya-garriga: 37
- Vinya-erm: 64
- Vinya-bosc: 3
- Vinya-erm-garriga: 1

Jornals de terres sense conreus (115,5)

- Erm: 74
- Erm-garriga: 14
- Garriga: 12
- Bosc: 15
- No consta: 0,5
- Total: 384

La mitjana de jornals per cada propietari de la capital de comarca a Prenafeta el 1734, era de 3,4 j. una xifra superior a la de 1698 (2,94 j.). En el futur per comptar els jornals conreats pels montblanquins, a més del seu terme esticte, caldrà afegir-hi la resta

Premsa del Mas Garriga (Foto: Manel Martínez)

d'exploracions pròpies situades a Prenafeta, la Guàrdia dels Prats i altres indrets propers.

En el mil set-cents molts montblanquins continuaran obtenint terres a Prenafeta, de mans del senyor jurisdiccional, el monestir populetà, mitjançant establiments emfitèutics. Així el mateix any 1734, ho aconsegueix Salvador Beliu, blanquer (2,5 j.); el 1740 Agustí Avià (6 j. d'erm), Josep Grinyó (3 j.), Francesc Claver (2,5 j.), Isidre Sabater (6 j.), Josep Porta (2 j.), Josep Gaia (2 j.), Agustí Sans (0,25 j.), Salvador Beliu (4 j. d'erm-garriga); el 1742 seran Tomàs Sabater (2 j.) i Pere-Joan Sabater (6 j.). A banda d'augmentar la superfície també intenten millorar els rendiments a base del regadiu, així el 1788 el doctor Foguet i altres particulars de Montblanc, demanen permís a l'abat de Poblet «para reducir a riego y pan una viñas», a la partida del Ciscar. En la mateixa data Josep Blai, de Prenafeta, obté el permís per a fer dues mines d'aigua.¹⁶

Els terratinents de Lilla a Prenafeta el 1734 declaren 360 j., una quantitat inferior a la dels montblanquins. Es dividien en 109 peces de terra, la qual cosa significa que la mitjana de cada parcel·la era de 3,3 j. Els conreus es distribuïen sobretot en sembradura, associada amb garriga (147,5 j.), campa amb vinya (33 j.), vinya sola (41 j.) o vinya amb garriga (31,5 j.). Novament el predomini cerealístic és evident, tot i que el segon conreu és el dels ceps i el tercer, ja més minoritari, el de les oliveres (5,5 j. individual i 11 j. en associació).¹⁷

Propietaris autòctons al terme de Prenafeta el 1734

La segona atenció al capbreu l'hem de fer sobre els propietaris habitants a Prenafeta, en total disset, que declaren 505,5 j. amb una mitjana de 29,7 j. per posseïdor. La suma és inferior a la del capbreu de 1698, concretament un 33% menys. La proporció de terres incultes sense associació és del 20% i amb conreu un 78%. L'espai disponible per pastura facilitaria l'existència de ramats de bestiar menor, la seva presència era regulada amb normes estrictes pel cenobi conquenc, a fi d'evitar perjudicis a l'agricultura. La sembradura és sens dubte el conreu dominant, sigui de forma exclusiu, agrupat amb altres plantacions (vinya i oliveres) o amb erm-garriga o bosc. La segona posició és per la vinya, que s'incrementa notablement en relació el 1698, tant en monocultiu, com unida a la sembradura.

Els habitants a Prenafeta també reben terres en establiment, així el 1751, Damià Solanes, del *Mas*, rep 6 j.; el 1755 Joan Ferrer, del *Mas* obté 4 j.; el 1761 el Comú 10 j. de bosc i roques; el 1778 a Damià Solanes se li estableix la Font de les Estovetes. A més consta que diversos propietaris de Figuerola, Fontscaldes, Miramar, Valls i Lilla construeixen corrals i pallisses a Prenafeta. Prova de l'augment poblacional de Prenafeta, són les autoritzacions concedides el 1773 a Joan Pié per fabricar una casa, forn i paller; el 1788 a Victorià Ferrer, per aixecar una casa; el 1792 a Ramon Sabater, per fabricar un habitatge.¹⁸

Distribució de la superfície de les terres dels propietaris autòctons al terme de Prenafeta (1734)

Jornals amb terres conreades (394,5)

- Campa: 115
- Campa-vinya: 86
- Campa-vinya-oliveres-erm-bosc: 40
- Campa-oliveres: 11
- Campa-erm: 7,5
- Campa-erm-garriga: 40
- Campa-bosc: 14
- Campa-garriga: 31
- Oliveres: 2,5
- Vinya: 41
- Vinya-garriga: 6,5
- Hort: 4,5 pórques

Jornals de terres sense conreus (111)

- Erm: 44
- Erm-garriga: 10
- Garriga: 6
- Bosc: 30
- Bosc-garriga: 4
- Botjar: 3
- Freginal: 1
- No consta: 13
- Total: 505,5 j.

Observació: En els dos recomptes no hem considerat les mesures de superfície expresades en quartans.

També Hem afegit a l'apèndix (núm. 3), la relació dels dotze propietaris de la Quadra de Montornès, dins el terme municipal de Prenafeta, gairebé tots pagesos de Barberà de la Conca, menys dos que són de la Guàrdia dels Prats (el rector i un pagès), vegem els usos de la terra:

Distribució de la superfície de la Quadra de Montornès

Jornals amb terres conreades (147,5)

- Campa: 45,5
- Campa-garriga: 6
- Campa-erm-bosc: 94
- Horta: 2

Jornals amb terres sense conreu (69,7)

- Garriga-bosc: 12
- Erm-garriga: 28
- Erm: 27,5
- No hi consta: 2,5
- Total: 217,2 j.

En la distribució rústica, el principal conreu és la sembradura de secà, sigui de forma única o al costat d'erm i bosc, sense presència de cap altre plantació, ni vinya, ni olivera, tret d'una petita horta.

Addenda:

Terratinents montblanquins a la quadra de la Guàrdia dels Prats

En l'apèndix documental número quatre, adjuntem les declaracions dels terratinents montblanquins a la quadra que el monestir de Poblet tenia a la Guàrdia dels Prats, segons el capbreu de 1722, en total no arriben als cinquanta jornals (46,5 j.), repartits entre tretze propietaris, vuit pagesos (un d'ells nat a Vilaverd), tres artesans (un boter, un espartenyer i un ferrer) i dos professionals (un doctor en medicina i un doctor en lleis). La mitjana per cadascun és de 3,57 j. La distribució dels conreus en la seva majoria és campà, amb 23,5 j. de monocultiu cerealístic i 15 j, en associació, dels quals 12 amb vinya i tres amb garriga. També cal esmentar 3 j. de vinya-oliveres, 4 j. de vinya-garriga i un on no hi consta l'ús. La majoria de transmissions era per herència o per confessió, només quatre jornals són obtinguts mitjançant compra.

Notes:

- 1.- Aquest estudi és la continuació d'un altre que va realitzar el sotasignant: «L'expansió agrària dels terratinents de Montblanc al terme de Prenafeta segons el capbreu del Monestir de Poblet de 1698», publicat a la revista *Aplec de Treballs* (Montblanc), núm. 36 (2018), p. 117-134. Totes les referències que comentem de 1698 són extretes d'aquest article. De nou volem agrair les atencions rebudes per part de la historiadora Maria Recasens Rovira, de Vilabella, en haver-nos facilitat una fotocòpia en paper del capbreu que li havia lliurat el 1994 la professora Dolors Cabré Montserrat. Sobre la trajectòria d'aquesta catedràtica i filòloga, us remetem a la nota publicada a la pàgina 125 de l'article esmentat. També volem deixar constància de l'ajut rebut per Armand Grau Puig en la confecció d'estadístiques.
- 2.- *La vila de Montblanc en el segon quart del segle XVIII*, Barcelona, 1986, a partir d'ara totes les referències a l'esmentat cadastre són obtingudes d'aquest llibre.
- 3.- Llorenç Ferrer Alòs, «Creixement de la població, mortalitat, natalitat i migracions a les comarques de Tarragona (1700-1860)», *Estudis* (Alacant), 44 (2018), p. 197-223.
- 4.- Valentí Gual Vilà, «Prenafeta i Miramar: baptismes, estacionalitat i onomàstica», *Espitllera* (Montblanc), 102 (1996), p. 37-38.
- 5.- Roser Puig i Tàrrach, «Els homes de Prenafeta i Miramar ara fa dos-cents anys: la lleva dels Miquelets (1795)», *Espitllera* (Montblanc), 96 (1995), p. 38-40.
- 6.- A Vilaverd, el 1739 la distribució socioprofessional s'hi aproximava, així el sector primari representava el 70,1%, el secundari un 11,4% i el terciari un 10,4%, Josep M. Porta Balanyà, «La població, la societat i la riquesa de Vilaverd en el segon quart del segle XVIII (I)», *Aplec de Treballs* (Montblanc), 2 (1980), p. 51-68.
- 7.-Jaume Teixidó Montalà, «Figuerola del Camp segons el cadastre de 1740», *Miscel·lània en homenatge a Josep M. Recasens i Comes: Estudis Històrics*, Tarragona, 2007, p. 253-268.
- 8.- Josep M. Porta Balanyà, «La població, la societat i la riquesa de Vilaverd en el segon quart del segle XVIII», *Aplec de Treballs* (Montblanc), 2 (1980), p. 51-68 i «L'agricultura i la propietat agrària a Vilaverd en el segon quart del segle XVIII», *Aplec de Treballs* (Montblanc), 3 (1981), p. 279-310.
- 9.- Josep M. Porta Balanyà, «Vimbodí en el 1739: economia i societat segons la documentació del reial cadastre», *Aplec de Treballs* (Montblanc), 4 (1982), p. 203-232.
- 10.- Valentí Gual Vilà, «Primeres notícies cadastrals de Rocafort de Queralt (1716-1719)», *Aplec de Treballs* (Montblanc), 8 (1987), p. 143-168.

- 11.- Jaume Teixidó Montalà, «Figuerola del Camp segons el cadastre de 1740», *op. cit.*
- 12.- Jaume Teixidó Montalà, *Població, societat i economia a la vila de Cabra del Camp al segle XVIII*, Valls, 1997.
- 13.- Luis Navarro Miralles, «Un llibre de repartiment del Real cadastro: Vilallonga, corregimiento de Tarragona (1726), *Quaderns d'Història Tarraconense*, (Tarragona), II (1980), p. 99-128. Per obtenir una visió general del Camp us remetem a l'obra de Josefina Cardó Soler «L'evolució dels conreus del Camp de Tarragona a partir del segle XVIII», Valls, 1983.
- 14.- Carlos Martínez Shaw, *Riudoms a la primera meitat del segle XVIII: un perfil socioeconòmic*, Riudoms, 1982.
- 15.- Virgínia Costafreda Puigpinós, «Bellver de Sió segons el capbreu de 1692-93», *Urtx* (Tàrrega), 12 (1999), p. 134-150.
- 16.- Valentí Gual Vilà, *Justícia i Terra. La documentació de l'Arxiu de Poblet (Armari II)*, Valls, 2003, p. 885-895.
- 17.- J. M. Grau-Roser Puig, *Lilla. Aproximació a la història d'un poble*, Lilla, 1996, p. 71.
- 18.- V. Gual, *Justícia i Terra, op. cit.*

Apèndix documental

1. Terratinents de Montblanc al terme de Prenafeta segons el capbreu de 1734

-Pau Abelló, pagès del Mas de Llorac, 4 j. d'erm (MM), són seus per compra en subhasta pública al tinent de corregidor de Montblanc, com a executor dels béns de Josep Ferriol, pagès (1734) i aquest com a hereu del seu pare Joan. Els capbreuà la mare i vídua respectivament, M. Anna (1698); 3 j. d'erm amb una masia derruïda anomenada Mas d'en Magraner, és seu per herència de sa mare Maria Folc (morta intestat) i a ella com a hereva del seu pare Pau Folc (T 1681), fou capbreuada com usdefructuària per Elisabet Palau, muller en primeres núpcies del darrer (1698).

-Josep Alendó, pagès, una peça de vinya-erm de vuit homes de cavadura, és seva com a hereu del seu germà Macià (T 1732) i al darrer com a hereu del seu pare Joan-Pau (T 1726), fou capbreuada per la mare del primer, Maria, com a administradora dels béns (1686).

-Jaume Avià, menor, pagès, 8 j. de vinya-erm, li concernia per compra que féu als marmessors del difunt Joan Castelló, prevere (1720), una part fou capbreuada pel darrer i una altra per Francesc Vergonyós i Maria Castelló, (1698).

-Claramunda Folc, vídua de Josep Badia, doctor en medicina, mort a Montblanc, 1 j. de vinya, és d'ella com a hereva del seu marit (T 1727) i era d'ell per confessió (1698).

-Fèlix Badia, pagès natural de Montblanc i habitant a Cornudella del Montsant, 3 j. de vinya-campa, procedia del llegat de la seva mare Francesca (T 1704) i a ella com a hereva del seu marit Francesc, metge (T 1701) i a aquest per confessió (1698).

-Margarida Miró, vídua de Francesc Badia, pagès, 5 j. d'erm-garriga, és d'ella com a successora del seu germà Isidre, fou declarada pel Badia com a procurador del darrer (1698).

-Felip Basil, apotecari, 4 j. de vinya-garriga, la va comprar a Joan Barril, pagès de Montblanc, avui habitant a Torres de Segre (1728) i era seva com a hereu de sa mare Francesca Tarrès (T 1723), la van confessar ella i el seu difunt marit, Victorià Barril (1698).

-Josep Belart, pagès, 2 j. de garriga; 3 j. d'erm, tot és seu com a hereu del seu pare Joan (T 1721), la primera peça la va comprar als hereus de Pau Andreu i la segona peça la va adquirir a Francesc Comes, de Valls (1708), que la declarà el 1675.

-Salvador Beliu, blanquer, 2 j. d'erm; 0,5 j. d'erm, són d'ell per nou establiment (1734).

-Francesc Bellver, pagès, 1,5 j. de vinya, li pertany per donació del seu pare Pere-Lluís (CM 1718), quan el primer es va casar amb Gertrudis, fou declarada el 1698 pel segon.

-Lluís Bellver, ferrer, com a pare i administrador dels béns del matrimoni amb Mar-garida Vives, sa primera muller, 1 j. de vinya, era d'ella per donació de Joan-Baptista Bellver, CHB (en CM 1726), era d'ell per permuta amb Esteve Canaleta, pagès de Barberà i a aquest com a hereu del seu oncle Antoni Amorós, prevere (T 1721).

-Maria Àngela, vídua de Joan Biscarri, pagès, 2 j. de vinya-erm, la va declarar el seu difunt marit (1698).

-Pau Boada, pagès, 4 j. de garriga, és seva per compra a Maria Anna, vídua de Gaspar Tarragó, sabater i el seu fill Jaume (1723), el matrimoni la va declarar el 1698.

-Bernat Bordell, pagès, 3 j. de vinya-erm, els va comprar a Joan-Pau Aluges (1719). Al darrer li pertanyia com a hereu del seu pare homònim (major) i a aquest per confessió (1698); 1,5 j. de vinya-erm, és seva per nou establiment (1734) que li signa el síndic del monestir de Poblet, «per falta de títols, no obstant haver-la possehida ell i sos avantpassats, molts anys».

-Francesc Cabeça, notari i la seva esposa Francesca Fau, com a propietària, 1 j. de campa, és de la darrera com a hereva de la seva mare Antònia Hortonedà (T 1722) i a ella per confessió amb el seu marit Joan Fau (1698).

-Agustí Cabot, major, pagès, 3 j. d'erm (abans eren dues peces), els declarà el 1698.

-Joan Cabeça, pagès del *Mas*, 2 j. de vinya-erm, limita amb el terme de Montblanc, són seus per donació del seu pare Josep en CM del primer amb Francesca Pàmies (1726) i al Josep com a hereu del seu pare Jaume-Joan (T 1701), el qual ho confessà (1698).

-Felip Segarra, teixidor de lli de Reus i Paula Camprodon, muller, com a propietària, una peça de vinya, és d'ella per donació del seu germà Manuel, prevere i a ell per nou establiment per manca de títols.

-Josep de Càncer i de Prat, resident a Barcelona, com a administrador dels béns seu fill Antoni Jaume de Càncer i Bellver i la muller del primer Raimunda Bellver, difunta, 6 jornals de camp, «antes era plantada de vinya», és del fill com a hereu de la seva mare (T 1728) i a ella per donació de la seva mare Pasquala (T 1669), la peça fou capbrevada per Llorenç Bellver.

-Joan Cantó, pagès de Montblanc, habitant a Valls, un pati que avui és una casa a la Farga, dins el terme de Montblanc i quadra de Lilla, és seu per compra a Josep d'Aguiló (1734) i a aquest com a hereu del seu pare Felicià (Testament escriturat a Torres de Segre) i ell per confessió (1699).

-Miquel Cantó, prevere i beneficiat, 2 j. de vinya, és seva per donació de la seva mare Teresa Belart (1721) i a ella per confessió amb el seu difunt marit Miquel (1698).

-Baltasar Capdevila, pagès, en nom propi i del seu germà Andreu, absent del Principat, 3 j. de camp-vinya; 1,5 j. de camp; 3 j. de camp; són seves com a hereus del seu pare Pere-Joan (mort intestat), les dues primeres peces eren d'ell per confessió (1698) i la darrera per compra a Ciril de Pedrolo (1713) i a aquest com a hereu del seu pare Antoni.

-Joan-Baptista Capdevila, pagès, 0,5 j. d'erm, és seva pel llegat del seu avi Josep Montaner, apotecari (T 1710) i a ell per confessió (1698). En el cadastre de 1731 el qualifica de jornalier.

-Francesc Carreres, pagès, peça de terra erma, és seva com a hereu del seu pare Pau (T 1724), el qual la va confessar (1698); 2 j. garriga, part d'una peça més gran que té Pau Gaia, és del primer per compra al darrer (1728), era del Pau com a hereu de son pare Josep (mort intestat), fou capbrevada per la mare del Francesc, Caterina Tarragó, com a administradora (1698).

-Francesc Castellà, pagès i Teresa Civit, muller, com a propietària, 12 j. d'erm-camp-garriga, és d'ella com a hereva del seu pare Ermengol (T 1700) i a aquest per confessió (1698).

-Joan Castellà, calceter, 6 j.vinya-garriga, la va declarar en el darrer capbreu (1698). El 1751 ho capbreva Josep Avià.

-Francesc Civit, pagès nat a Ollers i resident a Montblanc, 5 j. vinya-garriga, és seva per compra a Joan Ferrer, pagès del Mas d'en Plana de Prenafeta (1710), al darrer li pertanyia com a hereu del seu pare Francesc i a aquest per confessió (1698).

-Francesc Colom, pagès, 1 j. de camp-vinya, la va comprar a Joan Cabeça, el qual l'havia declarat al capbreu de 1698.

-Pau Daroca, pagès, 2 j. de vinya, (Mas Bessant); 6 j. de vinya, tot és seu com a hereu de M. Rosa, la seva mare (T), fou capbrevada per aquesta com a usdefruetària dels béns del primer marit Ramon Daroca (1702).

-Ramon Escoter, pagès nat a la Riba i habitant a Montblanc, casat amb Maria Puig, com a propietària, 3 j. de camp, erm o botjar; 12 j. camp,

botjar o bosc, és d'ella per herència de la seva mare Eulàlia, en primeres núpcies de Francesc Sabater, del *Mas* (T 1710), mitjançant repartiment dels germans del darrer Tomàs i Josepa i al Francesc per compra a Joan Bover, pagès d'Alcover, curador dels fills de Josep Martí i Gabriel Mas (1708), era d'ells com a hereus de la seva mare Margarida (morta intestat), foren declarats per Anna, vídua Bover, com a procuradora de Gabriel Mas (1675).

-Francesc Esteve, pagès i Maria Agnès Pedrol, muller, ella com a propietària, 3 j. de vinya-garriga, és de la darrera per donació de la seva mare (CM 1721), la qual la va declarar conjuntament amb el seu marit, Pau Pedrol (1698); 1 j. de vinya, que és del primer, per compra que féu a son germà Josep Esteve (1726), i a aquest per compra als marmessors de Magdalena Baget, (1722), muller que fou de Llorenç Puig i capbrevada el 1698.

-Josep Esteve, pagès, 3 j. de vinya-erm (Mas d'en Bessant), és seva per compra als marmessors de Magdalena Baget, muller de Llorenç Puig (1722), el qual la capbrevà el 1698.

-Pau Ferrer, passamaner, 1 j. de vinya, la comprà a Maria Anna, vídua i al seu fill Jaume Tarragó, sabater (1723), era del darrer com a hereu de Gaspar Tarragó (mort intestat) i aquest com a hereu de la seva filla donzella, Maria (T 1706) i a la darrera per confessió (1698).

-Joan Foguet, fadrí esparter, natural de Montblanc i resident a Reus, 2 j. de garriga, li pertany com a hereu del seu pare Joan (mort intestat) i aquest pel llegat del seu pare Lluís Foguet (T 1687), fou capbrevada per Fèlix Foguet, hereu del Mas Foguet (1698).

-Pau Foguet, pagès, 9 j. d'erm, és seva per herència del seu pare Joan Foguet, el qual la va declarar el 1698. El 1751 ho capbrevà el seu fill Josep.

-Carles Folc, pagès, procurador del seu germà Francesc, pagès habitant a Anglesola, 1 j. d'erm, és del darrer com a hereu de Carles F. el seu pare i a aquest per confessió (1698).

-Josep Folc, teixidor, 0,5 j. de vinya (MM), és seva per compra el 1716 a Gregori Mercader, d'Alcover, com a procurador de la seva esposa Jerònima (muller en primeres núpcies de Sebastià Magraner, sastre de Montblanc), al darrer li pertanyia per adjudicació del batlle de la vila, fou confessada pel referit Sebastià (1698).

-Francesc Forgues, pagès, 5 j. vinya-erm, és seva com a hereu de son pare Pau (T1719) i al darrer per confessió (1698).

-Pau Gaia, pagès, 2 j. vinya-campa-erm, és seva com a hereu de la seva mare Caterina (T 1698) i a ella per confessió (1698); 1,5 camp-erm, és seva com a hereu del seu pare Josep (intestat), fou capbrevada per ella com a administradora dels béns (1698).

-Francesc Gavaldà, pagès, 3 j. d'erm, és seva per títols.

-Jaume Gavaldà, pagès, 2 j. de vinya, és seva com a hereu de la seva mare M. Anna minguellà (T 1712) i a ella per confessió (1698)

-Joan Gavaldà, cirurgià, 2j. de camp, és seva com a hereu del seu pare homònim (mort intestat), i al darrer com a hereu del seu avi Lluís

Foguet, el qual la declarà el 1698; 2 j. de vinya-erm, és seva per herència de la seva mare Maria Molner (intestat) i a ella per confessió (1698); 1 j. de vinya-garriga, la va comprar als marmessors de Caterina Teixidor (1721), els quals el van declarar el 1698; 2 j. de vinya-garriga, és seva per compra a carta de gràcia de paraula a Ignasi Calbó, pagès de Montblanc, fou capbrevada pels curadors de Jacint Calbó (1698); 2 j. d'erm (MM), era del darrer per nou establiment que recull el present capbreu (1734).

-Teresa Gavaldà, vídua de Sebastià Mas, pagès, el dia de la seva mort habitant a Montblanc, 2 j. campa-erm, li pertany per herència de la seva mare Francesca (morta intestat), la qual els declarà el 1698.

-Joan Grinyó, pagès, 2 j. de vinya, és seva per donació del seu pare Mateu, en CM amb la seva esposa Magdalena, i a ell per confessió (1698).

-Josep Grinyó, pagès, 1 j. de vinya; 2 j. de vinya-garriga, és seva com a hereu del seu pare Mateu, menor (T 1714) i aquest com a hereu del seu pare Mateu, major (T 1710) i al darrer per confessió (1698); 2 j. vinya-erm, és seva per venda li feren Rosa Contijoc (1729), a ella li pertany com a hereva de la seva mare Pasquala (T), fou capbrevada per Pere Contijoc, com a pare i administrador dels béns de sa filla Rosa (1691).

-Macià Hortal, teixidor de lli, 1j. vinya-erm, és seva com a hereu del pare Guillem (mort intestat) i a aquest per herència del seu progenitor Joan-Baptista (també mort intestat), fou capbrevada per la mare del primer, Maria Cabeça, administradora aleshores dels béns del fill (1698).

-Maria, vídua de Josep Huguet, pagès, 2 j. de campa, era del darrer per confessió (1698); 5 j. campa-garriga (Mas d'en Foguet), era del seu marit per compra als curadors de Fèlix Foguet, pagès del *Mas* (1712) i pertanyia al darrer per confessió (1698).

-Macià Huguet, pagès i la seva esposa Tecla Torroella, com a propietària, 1 j. de vinya, és d'ella per donació del seu pare Josep (a) *Francí*, (CM 1720) i a ell per confessió (1698).

-Josep Iborra, corder, 6 j. d'erm-garriga, és seva com a hereu del seu pare Francesc, mort intestat, la terra fou declarada el 1698 per la mare del primer, (Margarida Vinyes).

-Francesc Badia, pagès, procurador de Lluís Joanpere, pagès de Montblanc, habitant a Barcelona, segons el poder notarial signat el 1722, 2 j. campa-erm (MM); 2 j. garriga, és seu com a fill únic del seu pare homònim (mort intestat), el qual ho havia declarat el 1698.

-Josep Jordà, pagès, 3 j. de vinya (Mas d'en Bessant), és seva com hereu de sa mare Maria Anna (T1726), fou declarada pel marit i pare respectiu (1698); 1,5 j. vinya (MM), és seva per compra a Joan Valls, Maria Valls i Ramon Estrada, germanastres de l'Espluga Calba (1730) i a ells com a hereus de la seva mare Maria.

-Joan Jover, sastre, 3 j. de vinya, és seva com a hereu de son pare Gregori (T 1731) i a ell per confessió (1698). El 1751 ho torna a capbrevar ell mateix.

-Pau Jover, pagès, 1 j. d'erm, és seva per títols.

-Melcior Malet, pagès i Teresa Minguella, sa muller, com a propietària, 0,5 j. de vinya, declarada en el capbreu de 1698; 0,5 j. vinya, que va comprar a Jaume Gavaldà, boter i la seva esposa M. Àngela (1712) i als darrers per confessió (1698).

-Josep Martí, serraller, 1,5 j. d'erm, ell mateix la confessà (1698); 2 j. d'erm, són seus per renúncia que en fa Josep Bordell, pagès i a aquest com a hereu de sa muller Anna Maria Martí (T 1706), la qual els va declarar (1698).

-Joan Miret, pagès i Teresa Pujalt, muller, com a propietària, 1 j. de vinya, és d'ella per donació del seu pare Salvador (CM 1731) i al darrer per confessió (1698).

-Macià Miró, pagès, 5 j. de campa-bosc, li pertany com a hereu del seu oncle Josep Miró (T 1708) i al darrer per confessió (1698).

-Josep Mogues, pagès, 2 j. de vinya-erm; 3 j. d'erm, 2 j. d'erm, tot és seu com a hereu del seu pare Josep (T 1725), el qual ho va declarar el 1698.

-Francesc Molins, mercader, 1 j. de vinya; 6 homes de cavadura de vinya; 2 j. d'erm, tot és seu per herència de la mare Josepa Amorós (T 1706), la qual ho va rebre del seu pare Francesc, mercader de professió, en CM amb Segimon Molins (1691), el qual en féu confessió el 1698; 15 j. de botjar o bosc, el va comprar a Ramon Escoter, pagès i Maria Puig, cònjuges (1734) i a ells per confessió conjuntament amb Isidre Sabater (1734).

-Francesc Molner, prevere, 2 j. de vinya (MM), és seva per renúncia a favor seu del prevere Isidre Jover (1720), que el nomenà hereu (T).

-Joan Molner, pagès, 1 j. de campa, li pertany com a hereu del seu pare Joan, calceter (per CM, amb Magdalena Foguet, primera muller, 1711), i al segon per confessió (1698); 1 j. campa-erm, era seva com hereu seu pare i a aquest com a tenidor de la cobrança d'un censal de 30 lliures a Josep Andreu, pagès de Rojalons i al darrer per confessió (1698).

-Joan Montaner, apotecari, 2 j. d'erm (MM), és dins la vinya propietat de Jacint Roger, cirurgià, és seva per herència la mare del primer, Maria Amorós (T,1704), fou confessada pel pare i marit respectivament, Josep Montaner, apotecari (1698).

-Agustí Montparler, pagès, 4 j. de vinya-erm, és seva per compra a la comunitat de preveres de Montblanc (1736) i a ells per renúncia al seu favor que feren Joan Foguet, pagès i Maria Palau, cònjuges de la Guàrdia dels Prats en una causa judicial, era de la darrera per herència del seu pare Josep Palau i a aquest per confessió (689). El cadastre de 1731 el qualifica de jornalier.

-Maria Àngela, vídua de Pau Montserrat, pagès, com a usdefructuària dels seus béns (T 1726), 3 j. de vinya-garriga (MM); 1 j. de vinya; 5 j. de vinya-garriga (Mas d'en Sabater); 0,5 j. de vinya; era d'ell per donació del seu pare Bonaventura (CM 1711) i al darrer per confessió (1698).

-Bernat Martí, cirurgià, curador dels hereus de Josep Nuet, 1,5 j. d'erm; 3 j. d'erm, 5 j. d'erm; 2 j. de vinya; 2 j. d'erm; 1 j. d'erm, tot era d'ell i la seva esposa Anna Banquer per capbrevació (1698).

-Francesc Òdena, pagès, 1 j. d'erm-vinya, el va comprar al síndic del convent de Sant Francesc de Montblanc (1730), procedent d'un llegat de Pere-Pau Alendó i aquest per confessió (1698).

-Ermengol Olivart, pagès i Francesca Valls, cònjuges, 2 j. de campavinya-garriga, ella com a propietària, per herència del seu pare Pere (intestat), el qual la va declarar el 1698. El 1751 ho declara el sel seu fill Josep.

-Feliç Oller, teixidor de lli, 5 j. d'erm, és d'ell com a hereu del seu pare Josep (T 1715) i a aquest per confessió (1698).

-Pau Ortigues, candeler de cera, 4 j. de vinya-erm, és seva per herència del seu pare homònim, fuster (T) i al darrer per compra a Teresa, vídua de Joan-Pau Aluges i la seva filla Teresa, donzella (1710), el qual la va declarar (1698). El cadastre de 1731 qualifica al primer de pagès.

-Francesc Pallissó, pagès i Teresa Carreres, muller, com a propietària, 2 j. de vinya-erm, és seva com a hereva del seu pare Josep (T 1725) i al darrer per confessió (1698); 1 j. de vinya-erm-garriga, és seva per herència de sor Josepa Carreres Puig, germanastra (T 1729) i a la darrera com a hereva del seu pare Josep, (T 1725), el qual la va comprar a Joan-Pau Montaner i Rosa Òdena, cònjuges (1699) i a ells per confessió (1698).

-Bonaventura Pàmies, pagès, 4 j. vinya-garriga, és d'ell per donació de sa mare Clara, quan el primer es va casar amb Maria Gaia (CM 1700) i a ella per confessió feta juntament amb el seu marit i pare respectius, Joan Pàmies (1698).

-Josep Pedrol, pagès, 3 j. de vinya-erm, és seva com a hereu del seu pare Lluís (T 1717) i a ell per confessió (1698).

-Martí Pellisser, pagès i Teresa Borges, muller, com a propietària, 2 j. d'erm, li pertany a ella com a hereva universal del seu pare Pau i a aquest per confessió (1698).

-Mateu Poca, pagès, 2 j. de vinya (MM), els té per renúncia a l'usdefruit de la seva mare, Maria (1734) i com a hereu del seu pare Josep (T 1728), el qual la va comprar a Pau Alendó, pagès de Montblanc (1712) i al darrer per confessió (1698).

-Teresa, vídua de Joan Poca, pagès de Montblanc, 1 j. d'erm capbrevat el 1698; 1 j. de vinya que l'esmentat Joan comprà a Àngela, vídua de Montparler i a ella per confessió (1698).

-Josep Porta, pagès i Magdalena Biscarri, esposa com a propietària, 2 j. de vinya-garriga, és seva per donació de la seva mare Maria Àngela (CM 1730) i a la darrera per confessió juntament amb el seu marit i pare respectius, Joan Biscarri (1698).

-Antoni Puig, pagès, 3 j. de vinya-erm, la va rebre de la seva mare Maria Paula, quan es va casar el primer amb Isabel Anna Jover (CM 1713) i a ella per confessió juntament amb el seu difunt marit Pere-Joan Puig (1701).

-Hortensi Puig, prevere, 3 j. de vinya-erm, els va comprar a Josep Amorós, pagès de Pira (1698), el qual els declarà el mateix any en el capbreu; 7 j. de vinya, els va comprar als procuradors de la comunitat de preveres (1725) i a ells per renúncia de Ramon Calaf, fill de Josep (1723) i al darrer per capbrevació (1698).

-Jacint Puig, espadenyer, 4 j. de campavinya-erm, li pertany per

confessió (1698). El 1751 ho capbreva el seu fill Josep.

-Mateu Puig, pagès, 1 j. de vinya, és seva per donació de la seva mare Maria Paula (CM 1713), fou declarada per ella i el seu difunt marit Pere-Joan Puig (1701). El Mateu i l'Antoni eren germans.

-Josep Queraltó, pagès, 2 j. de vinya, la va comprar a Josep Marí i Francesca Sales, cònjuges (1718), era d'ella per donació del seu pare Josep en CM (1718) i aquest com a hereu de la seva germana Francesca, fou capbreuada el 1698.

-Teresa, vídua de Josep Rauric, candeler de cera, 5 j. de vinya-erm; 1 j. d'erm, la primera era peça d'ell per confessió (1698) i la segona per compra a Joan Ribera i a aquest com hereu de la seva mare Maria, el 1698 ella i el seu marit i pare respectius, Josep Ribera, la declararen en el capbreu.

-Jaume Riba, espardenyer i Francesca Mestre, muller, com a propietària, 2 j. d'erm és d'ella com a hereva del seu pare, Marc i a aquest per confessió (1686).

-Joan Riba, espardenyer i Maria Santgenís, muller, com a propietària, 3 j. de vinya, és d'ella com a hereva del seu pare Francesc (T 1714), el qual la declarà (1698).

-Antoni Ribes, sabater i Anna Maria Foguet, esposa i propietària, 2 j. campa-vinya, és seva per donació del seu pare Joan (CM 1727) i aquest a la vegada pel llegat del seu pare Lluís (T 1687), el qual la va declarar el 1698.

-Jacint Roger, cirurgià, 3j. vinya (formava part d'una peça més gran del MM, que és erm, propietat de Joan Montaner, apotecari); 2 j. d'erm (Molinet d'en Martí), és seu com a hereu de la seva muller Teresa Sòria, en primeres núpcies Montaner (T 1721) i a ella com a hereva del seu fill Josep Montaner, fadrí apotecari (T 1712), el qual ho va heretar del seu pare Josep Montaner, apotecari (T 1706), que ho havia rebut dels seus pares en CM (1692) i fou capbrevat per Josep Montaner, major, apotecari (1698).

-Josep Rossell, menor, pagès, 1,5 j. de vinya-erm, és seva per herència de sa mare Maria (morta intestat), la va declarar el pare i marit respectius, Josep Rossell, major, sabater (1698).

-Paula, vídua de Rafael Rossell, pagès, una junta de vinya, és seva per confessió (1698). Al darrer el cadastre de 1731 el qualifica de jornalera.

-Antoni Rosselló, pagès i Francesca Monsarró, propietària, 3 j. de vinya-erm, és d'ella per donació del seu germà Pau M. menor, (CM 1708) i al darrer per herència del seu pare Pau M. major, teixidor que els capbrevà (1698).

-Francesc Rosselló, pagès i Teresa Torroella, muller, com a propietària, 2 j. de vinya, és seva per confessió (1698).

-Joan Rosselló, pagès, 1 j. de vinya-erm, és seva com a hereu de la seva mare Francesca Jordà (T 1716), fou declarat per ella i el seu marit i pare respectivament, Josep Rosselló (1698); 2 j. de vinya-erm, és del primer per compra a Ortensi Contijoc, doctor en medicina (1728), al darrer li pertany com a hereu del seus pares Pere, sabater d'ofici i Maria, primera muller, el matrimoni ho confessà el 1698; 2 j. vinya-erm, la va comprar el Joan a Francesc Badia (1721) i aquest com a hereu del seu pare Macià Badia

(mort intestat) i aquest per compra a Salvador Alba, notari (1718) i a aquest com a hereu de la seva mare Anna (T) i a aquesta per confessió (1698).

-Jaume Nebot, rector de la Guàrdia dels Prats, com a procurador de Francesc Sabater, pagès de Montblanc, 3 j. de vinya-erm i un corral derruït (Mas d'en Foguet), ho comprà a Llorenç Puig, menor pagès (1727), li pertanyia per donació del seu pare homònim (CM amb Serafina Puig) i al darrer per confessió (1698); 3 j. de vinya (MM); 3 j. de vinya (MM), era seu com a hereu del seu pare Josep Sabater (T 1702) i a aquest per confessió (1698).

-Isidre Sabater Òdena, pagès, de Prenafeta, (fill de Pau i Francesca), (casat el 1707 amb Teresa Díaz Pillado Martínez, nascuda a Lleida i habitant a Montblanc, 4 j. campa-vinya, amb una cabana de pedra seca, és seu per compra a Joan Òdena, pagès de Rojals (1726), i aquest per herència del seu pare Isidre, pagès de Rojals (T 1714), el qual la va declarar (1698).

-Pere-Joan Sabater, pagès i Francesca Rosselló, com a propietària, 2 j. vinya-garriga, és d'ella per donació de la seva mare F. Puig (CM 1706), fou declarada per la seva mare, vídua Joan Rosselló, moliner (1698).

-Tomàs Sabater Òdena, pagès del Mas del mateix nom, del terme de Prenafeta, habitant a Montblanc, (casat el 1717 amb Francesca Montaner, de Montblanc), 3 j. vinya-botjar, la va comprar a Josep Palau, pagès de Montblanc (1726), era seu com a hereu del seu pare Joan, escultor i a ell per confessió (1698).

-Elisabet, vídua de Jaume Sanahuja, pagès, 1,5 vinya-erm, confessada el 1698.

-Josep Santromà, sabater, 3j. vinya, li pertany com a hereu del seu pare Francesc (T 1702) i a ell per confessió (1699). El 1751 ho capbreva ell mateix.

-Agustí Sants, pagès i Maria Salvany, sa muller, 3 j. de vinya, són d'ella com hereva del seu pare Joan, (T 1684), fou capbreuada pels seus curadors (1686), formava part d'una peça més gran, propietat de Lluís Bellver, ferrer de Montblanc.

-Maria Anna, vídua de Gaspar Tarragó, sabater, 3j. de vinya, és seva per confessió (1698).

-Isidre Tomàs, pagès i Maria Pujalt, muller, ella com a propietària, 1 j. de vinya, és seva per donació del seu germà Pau (CM 1725) i a ell com a hereu del seu pare Salvador (T) i aquest per confessió (1698).

-Francesca Badia, muller de Miquel Torà, pagès de Reus, 2 j. d'erm, és d'ella per donació de la seva mare Margarida Miró (CM 1727) i a aquesta com a hereva del seu germà Isidre M. i a ell per confessió del seu procurador Francesc Badia (1698).

-Josep Torroella, pagès, 3 j. vinya-campa, amb algunes oliveres, 6j. campa-erm, 2j. de vinya, tot li pertany, com a hereu de son pare, Josep, calceter (T 1689), foren capbrevades per la seva mare Teresa Teixidor (1698).

-Josep Torroella, pagès, del carrer Bonaire, 1 j. de vinya, és seva com a hereu de Francesc, son pare (T 1679), fou capbreuada el 1698 per Francesca, mare del primer, com administradora dels béns, 2 j. d'erm-garriga, és seu per nou establiment a causa de manca de títols. El 1751 ho capbreva ell mateix.

-Josep Ribes Soldevila, CHB, curador dels fills de Francesc Vergonyós (T 1728), 2 j. d'erm (Mas d'en Besant); 2 j. d'erm, foren capbreuats pel difunt (1698).

-Isabel, vídua en segones núpcies d'Isidre Vendrell, pagès i en primeres d'Isidre Torrell, 2 j. de vinya 1 j. de campa (tot al Mas d'en Magraner), són seus per confessió (1698); 2 j. de vinya, que va comprar a carta de gràcia a Joan Malet, en paper privat per 17 ll. (1729), era del darrer com a successor de Josep Montaner, germanastre i a aquest per confessió (1698).

-Raimunda, vídua de Joan Vilella, pagès de Montblanc, 3 j. de vinya; 3 j. de vinya, eren d'ell del seu pare Antoni-Joan i aquest per confessió (1698), és d'ella com a usdefructuària dels béns del seu difunt marit (T 1726)

-Pere Vinyes, pagès, 0,5 j. de vinya, és seva per confessió (1698) i una vinya de 2 homes de cavadura, com a usdefruit dels béns de sa muller difunta Margarida (T1703).

-Maria Rosa, vídua de Martí Vinyes, pagès, 12 homes de cavadura de vinya-erm, és seva pel llegat del seu marit (T) i ell la va comprar a Segimon Molins, com a pare i administrador dels fills de la seva esposa Josepa Amorós (1718) i a ella com a hereva del seu pare Francesc (T) i a aquest per confessió (1698).

Terratinents de Rojals al terme de Prenafeta segons el capbreu de 1734

-Manuel Escoter, pagès de Rojals, 2 j. d'erm (MM), era seva com a hereu del seu pare Pau, pagès (T) i aquest com a hereu de Jaume Escoter, pare, que ho confessà el 1675.

-Joan Fort, pagès del Mas Danda, de Rojals, 1 j. de vinya, la va comprar a Pau Bover, pagès, de Lilla (1733), era d'ell com a hereu del seu pare homònim (T 1717), el darrer la va comprar a Pau Forgues, pagès de Montblanc (1698) i aquest per confessió (1698).

Font: ACCB, FN Montblanc, notari Salvador Alba, sign. 3311.1.

Abreviatures: MM Mas d'en Magraner, CM: Capítols Matrimonials, j. jornals, T: Testament.

Observacions: Si no s'indica el contrari els declarants viuen a Montblanc.

2. Terratinents autòctons al terme de Prenafeta segons el capbreu de 1734

-Domènec Balcells, pagès nat a Lilla i la seva esposa Francesca Ferrer, de Prenafeta (casats el 1719), ella com a propietària, part de casa contigua a la de Joan Ferrer, 1 cortà de sembradura de regadiu, és d'ella per donació del seu pare Joan (CM 1719) i a aquest per donació de la seva mare (CM 1700) i a ella per confessió (1698).

-Joan Ferrer, pagès del Mas, una casa amb terra (sense especificar extensió), 4 j. de campa-erm, 3 j. de campa, 4 j. de campa-garriga, és d'ell per donació del seu pare Francesc (CM 1700) i a ell per confessió (1698).

-Joan Ferrer, pagès, menor i Maria Solanes, muller, (casats el 1727), ella com a propietària, 2 j. de campa-garriga, són d'ella per donació de sa mare

(CM 1723), la qual amb els diners del dot rebuts de la seva mare en CM (1723), va comprar a Joan Baldric, pagès de Lilla i a ell per confessió (1698).

-Josep Gaia, (natural de Montblanc), pagès del *Mas* i Apolònia Porter (filla de Pau), de Prenafeta, muller, (casats el 1700), com a propietària, mas i dos corrals (Mas Porter), 24 j. de camp, una peça de camp sense concretar extensió, 15 j. de camp-garriga, 3 j. de vinya, 4 horts (0,5 j i 4 pórques, a la partida de l'Horta i Camí de l'Horta, un sense especificar extensió), 20 j. d'erm, 30 j. de bosc, 8 j. de terra, és d'ella com a hereva del seu pare Pau Porter (T 1703), tot fou declarat per la muller del darrer, Magdalena en el capbreu de 1698; 14 j. de camp-bosc (QM), aquests foren capbreuats per l'Apolònia el 1675; 2j de vinya que eren de Josep Gaia, per compra a carta de gràcia a Josep Rosselló, pagès i Maria Mestre, cònj. (1720) i era d'ella per donació de Macià Mestre, mercader (CM 1716) i al darrer per capbreuació (1698).

-Josep Garriga, pagès del *Mas*, nat a Figuerola del Camp, casat el 1718 amb Maria Solanes Girona, de Prenafeta, 3 j. de vinya-garriga, ell els hi comprà a Jaume Solanes (1726) i a al darrer li pertanyia com a hereu de la seva mare Anna (T 1698) i a ella per confessió (1698).

-Joan Girons, pagès del *Mas*, una part de casa (Mas d'En Barril), la meitat d'una era, un corral, 2 j. de terra, 2 j. de terra (en tres parades), 2 horts (0,5 pórca cadascun), 4 j. de camp, 5 j. de bosc-camp, 1,5 j. d'oliveres, 4 j. de camp-bosc, tot és seu com a hereu de la seva mare Maria (T 1722) i a ella per confessió (1698), juntament amb el seu marit Salvador Girons.

-Josep Grau Rius, pagès, casat amb Maria Queralt Barrabeig (casats el 1712), 4 j. de camp, 3 j. de botjar i una altra peça de botjar sense especificar, 6 j. i 3 quartans d'erm, és d'ell per donació de la seva mare (CM 1712) i a ella per confessió (1698); 1 casa a la carrerada del Mas de Porter, 1 j. de terra (Coma d'en Aguiló) i 3 j. d'erm, les tres darreres propietats eren del primer com a hereu de Josep Grau, major pagès, el seu pare (T 1709) i a aquest per confessió (1698).

-Joan Guasc, (nascut a Fontscaldes), pagès del *Mas* i sa muller Margarida Plana, (filla de Pere i Maria Anna), de Prenafeta, com a propietària, un pati derruït anomenat l'hostal, 1 j. de freginal, 4j. d'erm, 1 j. part regadiu part secà, 2j. de camp-bosc, és d'ella per donació del seu pare Pere (CM 1702) i a ell per confessió (1698); 0,5 j. camp-erm, que el Guasc comprà a Pau Porter, del *Mas* (1703); una casa que abans era un pati, prop del Mas Plana, que Guasc comprà a Josep Gaia i Polònia Porter, cònj. (1709), era d'ella per herència del seu pare Pau, i ell la tenia per confessió (1698).

-Maria Plana Oliva (filla de Pere-Pau i M. Anna), casada amb Bernat Grau, (casats el 1715), pagès de Prenafeta, absent, una casa o mas, amb corral i era, prop l'església, 2 parades de terra, 2 parades de terra, 12 j. de camp, 6j. d'erm, 4 j. de bosc-garriga, 1 j. de camp, una peça de vinya-oliveres, garriga o bosc, 3 horts, 3 j. d'erm, 5 quartans de sembradura i 2 paradons, tot és d'ella per donació del seu pare Pere (CM 1695) i a ell per confessió (1698); 3j. de camp-oliveres, li corresponia al Pere Plana pels drets d'un

censal que li feia Josep Grau, pagès (1689).

-Ramon Prats, pagès de Barberà de la Conca i Jerònima Cabestany, ella com a propietària, casa o mas, un corral 85 j. de vinya-campa amb algunes oliveres, garriga-erm (Mas d'en Besant), (conté 30 j. de la Masia de Pau Sabater), 20 j. de bosc, és d'ella com a hereva d'Onofre Cabestany, avi seu (T 1699) i a ell per confessió (1698).

-Maria, vídua de Pau Sabater, pagès, una masia i corrals, 40 j. de campavinya-oliveres-erm-bosc contigus a la casa, una devesa a les Salines, descriu les afrontacions però sense concretar superfície, 3 j. de campa-erm, 10 j. de bosc (al Castell), 25 j. d'erm, 14 de campa, és d'ella com a tenutària dels béns del seu difunt marit i a ell per donació del seu pare Pau Sabater, major (CM 1699) i a aquest per confessió (1698).

-Jaume Nebot, rector de la Guàrdia dels Prats, procurador de Francesc Sabater, pagès de Prenafeta, (casat el 1706 amb Eulàlia Valldeperes), una masia o casa, corrals, pallissa, porxo o baluard, era, 20 j. de campa (QM), és d'ell per compra al batlle de Prenafeta, i a ell per execució del procurador de la Comunitat de preveres de l'Espluga de Francolí, en el plet contra Teresa, vídua de Fèlix Foguet, pagès (1720); un hort prop el mas d'una quartera de sembradura amb una oficina d'aiguardent construïda, 3 j. de campa i 6 j. de garriga, les darreres propietats també les va comprar al batlle, però provinents de l'execució de la Comunitat de preveres de Reus, contra Teresa, vídua de Fèlix Foguet (1721); 40 j. de campa-erm-garriga, sobre el mas, amb una bassa d'aigua, 36 j. de vinya, 8 j. de campa-oliveres, 6 j. de campa-garriga (Quadra d'Aguiló), amb un corral derruït, 2 j. de campa-garriga, 10 j. d'erm-garriga, 16 j. de campa, 2 j. de campa-garriga-oliveres i 10 j. de campa (QM).

-Maria Plana, de Prenafeta, vídua de Damià Solanes, pagès, nat a Cabra, part de casa (Mas d'en Barril), que era de Joan Rius i Magdalena cònj. i avui té la resta Joan Girons; 3,5 j. de vinya-garriga, 1 j. de campa-vinya, 2 j. de campa-garriga, la tercera part d'un hort (un cortó de sembradura), tot ho va confessar el Damià (1698).

-Damià Solanes, pagès, 7 j. de campa-bosc, són seus com a hereu del seu pare homònim i a ell per compra a Josep Oller, pagès de Montblanc (1700) i al darrer per confessió (1698); 2,5 j. de campa-oliveres-garriga, els quals va heretar del seu pare (intestat) i eren d'ell per compra a carta de gràcia a Maria Plana, vídua de Josep Blasi (1714) i a aquesta per donació del seu pare Pere (CM 1695) i a ell per confessió (1698).

-Andreu Solanes Plana, pagès, 1 casa, 1 j. de terra, 16 j. de campa-garriga, 1 hort, és seu com a hereu de la seva mare M. Àngela (T 1697), que ho va declarar el 1698. El primer el 1713 es casa amb Caterina Solanes Ferrer, de Figuerola i un cop vidu el 1718 amb Antònia Barril, de Lilla.

-Jaume Solanes, pagès del Mas, una pleta i corral amb 2 j. de terra (Mas d'en Barril); 1 j. de campa-garriga, 1,5 j. de campa, 2j. de vinya-erm, 4j. de bosc-garriga, 2j. de bosc-campa, 1,5 j. d'oliveres, és d'ell com a hereu de sa mare Anna Roig (T 1698) i a ella per confessió (1698).

-Maria Girons, vídua de Jaume Solanes, pagès nat a Cabra del Camp, (casats el 1697), 1 casa (limita amb el Mas d'en Plana), 1 j. d'oliveres (distribuït en 2 parades), 1 cortó de sembradura de regadiu, és d'ella com a usdefruetària, en testament del seu difunt marit (1704) i a aquest per compra a Pau Porter (1703) i al darrer per confessió (1698), la darrera peça la va comprar a Joan Baldric, pagès de Lilla (1702), el qual la va declarar el 1698.

Observació: Si no s'indica el contrari els declarants habiten al terme de Prenafeta.
Abreviatures: CM: Capítols Matrimonials, j. jornals, T: Testament, QM, Quadra de Montornès, en ocasions el capbreu també l'anomena terme de Montornès.

3. Terratinents de la quadra de Montornès (terme de Prenafeta), segons el capbreu de 1734

-Magí Anglès, pagès de la Guàrdia dels Prats i Maria Anna Civit, muller i propietària, 3 j. de camp i 12 j. de garriga o pinar, és d'ella per donació del seu pare Macià (CM 1711) i a ell per compra a carta de gràcia a Joan Tibau, pagès del *Mas* (1680), el qual els havia declaraten el capbreu de 1675.

-Josep Bellver, pagès de Barberà de la Conca, 2 j. d'erm-garriga, són d'ell com a hereu del seu pare Josep (T 1710) i a quest a la vegada per herència del seu pare Joan (T 1670) i a ell per confessió (1675).

-Josep Figuerola, pagès de Barberà i Raimunda Miró, muller i propietària, 6 j. de camp-garriga, és seva com a hereva de la seva mare Maria Amill (T 1729) i a aquesta per donació del seu pare Gabriel (CM 1688).

-Francesc Foguet, pagès de Barberà i Maria Moles, muller i propietària, 6,5 j. d'erm, és d'ella com a hereva del seu pare Josep (T 1722) i a aquest com a hereu del seu pare Jaume (T 1684) i a ell per confessió (1675).

-Josep Foguet, pagès i Jerònima Balcells, muller i propietària, 11 j. de terra, és d'ella per donació de la seva mare homònima (CM 1726) i a aquesta per compra a carta de gràcia a Josep Balcells (1709).

-Antoni Grau, pagès de Barberà, 60 j. de camp-erm-bosc (QM), dels quals 3 són al terme de Barberà, 30 j. de camp-erm-bosc amb una casa derruïda, 21,5 j. de camp (QM), tot per compra al batlle de Prenafeta com a executor pel procurador de la Comunitat de preveres de Montblanc sobre els béns de Fèlix Foguet i el seu fill (1722), i era seu per capbreu (1698).

-Jaume Grau, pagès de Barberà, procurador de M. Àngela Tibau, muller de Francesc Sabau, negociant habitant a Barcelona, una masia o casa i corral, 21 j. de camp, és d'ella com a hereva del seu pare i era d'ell per confessió (1675).

-Josep Grau, pagès de Barberà, 14 j. d'erm-garriga (antigament hi havia una casa i un forn), limita amb el Mas Foguet, que avui té Francesc Sabater, 2 j. erm-garriga, li pertany com a hereu del seu pare Antoni Grau (T 1692) i a ell per confessió (1675).

-Magí Grau, pagès de Barberà, 20 j. d'erm (Prat d'en Barril), és d'ell com a hereu del seu pare Josep (T 1733), que ho va rebre en donació del

seu oncle Montserrat Foguet, el qual ho va comprar a Francesc Canaleta, pagès de Barberà (1710) i a aquest com a hereu de la seva mare Maria (T 1692) i a ella per confessió (1675).

-Maria, vídua de Josep Huguet, pagès (mort intestat), com a administradora dels seus fills comuns, 4 j. d'erm-garriga, ho confessà el marit el 1698.

-Francesc Poblet, pagès de Barberà de la Conca, 6 j. d'erm-garriga, li pertanyia com a hereu del seu avi Francesc Poblet (T 1694) i a ell per establiment (1657).

-Gaspar Saunó, rector de la Guàrdia dels Prats, capella de Santa Anna i campa sense especificar, 1 j. d'erm (abans era vinya), 1,5 j. de terra, 4 j. de campa-bosc, 2 j. d'hort (partida de l'Horta), tot fou capbrevat el 1675.

Font: ACCB, FN Montblanc, sign. 3311.1/4, el document té 8 fulls.

4. Terratinents de Montblanc a la quadra de la Guàrdia dels Prats, sota domini del Monestir de Poblet, segons el capbreu de 1722

-Josep Badia, doctor en medicina i Claramunda Folc, muller i propietària, 6 j. de campa-vinya, són d'ella per donació del seu pare Carles, botiguer (CM 1711) i ell ho capbrevà (1698).

-Pere Badia, pagès i Maria, cònj. 1 j. de campa, és seu per confessió (1698).

-Antoni Barrat, espardenyer, 1 j. de terra, la comprà a Pau Ivorra i Margarida Ferrer, cònj. de la Guàrdia dels Prats (1720), era d'ella per donació del seu germà Joan, en correspondència al dot llegat pel seu pare Joan (T 1707) i aquest com a hereu del pare homònim (T 1696), el qual la va capbrevar (1698).

-Macià Cabot, pagès, 3 j. de campa-garriga, ho va comprar a Josep Comes, pagès de Montblanc (1709), era d'aquest per herència de la seva mare Sussanna i a ell per confessió (1698).

-Martí Cartanyà, pagès, natural de Vilaverd i habitant a Montblanc, 4j. de vinya-garriga, és seva per confessió en l'anterior capbreu (1698).

-Francesc Civit, doctor en drets, 13 j. de campa (en quatre parcel·les), són seus per herència del seu avi Mateu Civit (T 1706), el qual ho confessà (1698).

-Francesc Esteve, pagès, 1,5 j. de campa, és d'ell per donació de la seva mare Maria Torroella, (CM amb Maria Pedrol 1721) i a ella per donació del seu pare Josep, àlies *Francí* (CM 1688) i a quest per confessió (1687).

-Carles Folc, pagès, 6 j. de campa-vinya i 2 j. de campa, són seus per donació del seu pare Carles, major, botiguer (1711).

-Jaume Gavaldà, boter, vidu de M. Àngela Minguella, 0,5 j. de campa, són d'ell com a usdefructuari dels bens de sa difunta muller (T 1708).

-Josep Grinyó, pagès, 3 j. de campa, els té per herència del seu pare Mateu (T 1710) i a aquest per confessió (1698).

Cups del Masia de la Sabatera (Foto Manel Martínez).

-Melcior Malet, pagès i Teresa, muller i propietària, 0,5 j. de camp, és d'ella per confessió (1698)

-Josep Monsarró, ferrer, 2 j. de camp, són seus com a hereu del seu pare Onofre (T 1706) i ell els va capbrevar (1698).

-Josep Muntanyola, fadrí pagès, 3 j. de vinya-oliveres, és seu com a hereu del seu pare Josep (T 1720 i aquest a la vegada del seu pare Josep, major, el qual ho capbrevà (1698).

Observació: Tots viuen a Montblanc, en el buidatge hem obviat els pagesos que habitaven a la Guàrdia dels Prats.

Font: ACCB, FN Montblanc, sign. 3311.1/2.

Rebuda: juliol 2020.

Valoració: Dr. Josep Fàbregas Roig (URV)

Acceptació: setembre de 2020